

ВЕРНИ НА СВОЯ КЛАСОВ ДЪЛГ

В битката за изпълнение на шестата петилетка активно се включиха и 22-хилядната трудова гвардия на окръжната комсомолска организация. Младешта от окръга добре разбира смисъла на поставената цел, необходимостта от самоотвержен, високопроизводителен труд, от вложението на цялата енергия и знания за успешно изпълнение на партийната повел, от активно участие във всенародно то социалистическо съревнование за бързо повишаване обикновената производителност на труда.

Младешкото съревнование, даващо смисъл и съдържание през двете изминали години на шестата петилетка се превърна в същински чактор за ускореното изграждане на икономиката на окръга. То обогати живота на дружествата и организациите на всички младежи и девойки. Към формулата „Съревнование трябва да завладее масите“, днешният ден добави: „и конкретно всеки човек“. „Лично задължение“, „личен план“, „лична петилетка“ — тези думи ми сега звучат с особена сила. Всеки млад човек трябва да почувства, че от него бият труд, знания, квалификация, зависи общото дело на колектива — изпълнението на насрещния план.

Националните поимни и инициативи — на Петър Брайков, на столичните предприятия, на кремиковските комсомолци — станаха популярни сред младежите. Сега 4474 младежи и девойки от градовете и селата на окръга работят по поимна на Петър Брайков. Движението на кремиковските металурзи помогна на комсомолските комитети да въвлечат младежите в решаването на въпросите, които определят високата производителност на труда. Резултатите от изпитанията 1972 година са доказателство за ефективността на младежкия труд. На основата на тях можем да кажем, че младежкото съревнование е голяма, убедителна издана на трудовия подвиг, има необходимата организаторска сила, съдържа и изведи да напред заемащата при мер на първите.

Социалистическото съревнование е необходимо поле за утвърждаване авторитета на комсомолското дружество за превръщането му в място за реализиране интересите на младия човек. В хода на събирането за комсомолски отчет пред Партията през януари дружествените комитети успяха да убедят всеки младеж и девойка да участват с личен дял чрез приетите обещания за акция в съревнованието през 1973 година. В резултат на това в личните си комплексни планове комсомолците от трудовия фронт на окръга събраха 38 563 обещания. Централното място в тях заеха показателите и задачите, съобразени с подготовката и образованието на младия човек, с особено ностите на труда в отраслите, където той работи. За първи път през миналата година бяха картографирани младежките производствени единици. В тях са обединени 1107 млада хора — челинът отрял на трудовата гвардия на окръжната комсомолска организация. Целта е те да се превърнат в ударен фронт на борбата за изпълнение на шестата петилетка.

Основната комсомолска инициатива „Да опазим майството и да достигнем резултатите на челин в труда и учението“ се отличава със своята преносимост и динамичност. Сега младите хора от производството и фирмата на обслужването е ясна квалификация овладяват май

ството за челин в бригадата. Първенците в бригадата се стремят да достигнат успехите на челинците в цеха, в участъка. А цеховите първенци се борят за заводна постижението на първенците в завода, в отрасъла, в света. Положителни в това отношение са резултатите на заводските комсомолски организации при Завода за телферни електродвигатели и фабрика „В. Мавриков“ във Велико Търново, при Захарния комбинат в Горна Оряховица, при МЗ „Червена звезда“ — Дебелец.

Пребрел са трудовите дела на младите хора. Трудно е да се пише за всички, защото всяка организация, всяко дружество има свой облик, свои инициативи и герои. Забележителни резултати миналата година постигнаха и младите творци през ливнието за ТНТМ, с което дадоха своя реален принос за повишаване обществената производителност на труда. Бяха разработили 463 теми, 150 от които вече са влезли в сила.

На партийната политика комсомолците от окръга отговарят с конкретни дела, с наслада активност, намерили израз в разгръщането на социалистическото съревнование на основата на насрещните планове.

младите специалисти участват в анализите на производствените процеси, младежките конструкторско-технологични бригади решават не теми в общо, а теми, пряко свързани с реконструкцията и модернизацията на мощностите и технологията.

Радостни са резултатите и от участието на средношколската и студентската младеж в прибирането на реколтата, в строителството. Бяха сформирани 210 бригади, в които отдадоха своя труд под крилата на лозунг „Строим за Родината“ 10 831 комсомолци. На всички обекти доверено беше оправдано и се извърши работа на обща стойност 722 500 лева.

На партийната политика комсомолците от окръга отговарят с конкретни дела, с наслада активност, намерили израз в разгръщането на социалистическото съревнование на основата на насрещните планове.

инж. Стефан СТАЧЕВ
секретар на ОК на ДКМС

Със сръчните си ръце Иван Ганчев, Стефан Работилов, Иван Кибичков и Иван Петров от младежката бригада с ръководител Савин Илев в Завода за телферни електродвигатели — Велико Търново разнасят славата на българската машиностроена дъщеря зад пределите на България. Част от дивидендите, които те могат да си заслужат, оценява „К“.

С любов към професията

Приятно ми е да се връщам в мислите си към срещата с младите жени от ЕТЗ „Янтра“ в Горна Оряховица. Те оставиха у мене онова възхищение, което винаги се поражда у човека при съприкоснове

ние с трудовете хора. Когато отивах към цех „Телфери“, където работеха те, ми казаха, че това е един ствената бригада в завода, която се състои само от жени. Разбрах, че досега не са се посрамили и успешно изпълняват поставените им задачи. Не ги открях лесно. Оглушителният шум, забързаните работници, цялата атмосфера показваше, че тук е трудно да се определи кога има най-голямо лапжение. Запитах за бригадата. Познах ми една група от два надесетте жени, надесети над работната маса. Ръцете им с привични движения монтираха директния комарен фигурки на телферите. Фигурките им излъчваха спокойствие и увереност.

Срещнах погледа на хубаво младо момиче с живи очи. „Това е комсомолската секретарка Парушка Георгиева“ — представи я нейна колежка. Парушка се ока за приятна събеседница и като че ли отгатна въпроса ми: — Ние сме единствената женска бригада в завода. Живеем заедно. И макар че сме все млади майки, пак успяваме да отделим от свободното си време, за да помогнем на изоставащите ученици от класа, с който сме в дружески отношения.

Дочули, че говорим за тях, младите жени ни наобиколиха. Говорихме за работата, за завода, за плана, за това, което ги вълнува. Те оживено разказваха как преди няколко месеца три от тях се разболели и останалите трябвало да направят всичко възможно, за да не изостае бригадата. И се справиха.

Трудно беше, но когато човек обича професията си, когато има вяра и амбиция да бъде винаги сред първите, трудностите се преодоляват — сподели Мария Хайтрова.

Най-голямата награда за членовете на бригадата е, че досега нито една от страните, с които търгува заводът, не е отказала произведените телфери. А във всеки един от тях е вложен техният малък дял.

Разделих се с и аз им пожелах успех в избраната професия. И отнеох със себе си радостта от срещата с тези, за които напрегнатото трудоудоволнение носи голямото удовлетворение от изпълнението.

Соня ШАРАНКОВА

ПО НОВИ ПЪТИЩА

Миналата година състоянието на техническата подготовка и общото образование на комсомолците от комбината за услуги „Балкан“ в Елена беше на нивната висота. Ясно беше, че борбата за повишаване производителността на труда, качеството и техническото равнище на производения няма да бъде успешна без повишаване подготовката на кадрите по пътя на образованието и самобразованието, чрез курсове в системата на техническата учебна година.

Затова в началото на тази година предприехме решителни мерки за повишаване интереса към техническите знания, за издигане нивото на знанията, за разностранна не на преподавания материал. Със съдействието на партийното ръководство комбинатският комитет на Комсомла изготви наредба, по която ните пладове, отплатени, актори измежду най-добрите спе

циалисти. Сега над 50 комсомолци посещават редовно занятията. С особено голям интерес се очакват определените дни в цех „Чумерна“. Липсата на местни лектори по съответния профил не спъва работата. Със съдействието на Стопанска дирекция — Велико Търново, беше организиран до пълнотен курс с 200 учебни часа без откъсване от производството. Най-старателни в усвояването на преподавания материал са комсомолците Маргарита Пашова, Ваня Стоянова, Надка Михайлова, Мария Петкова и други.

Отсега може да се каже, че резултатите от тази техническа учебна година ще бъдат по-добри от миналата. Гаранция за това са новите пътища за обучение, ефективните форми, техническите учебни средства.

Иван НИКОЛОВ

Един вълнуващ празник

Така може да се нарече организиранят наскоро от комсомолската организация при химическия комбинат „Свилоза“ в Свищов втори общокомбинатски фестивал на художествената самоделност.

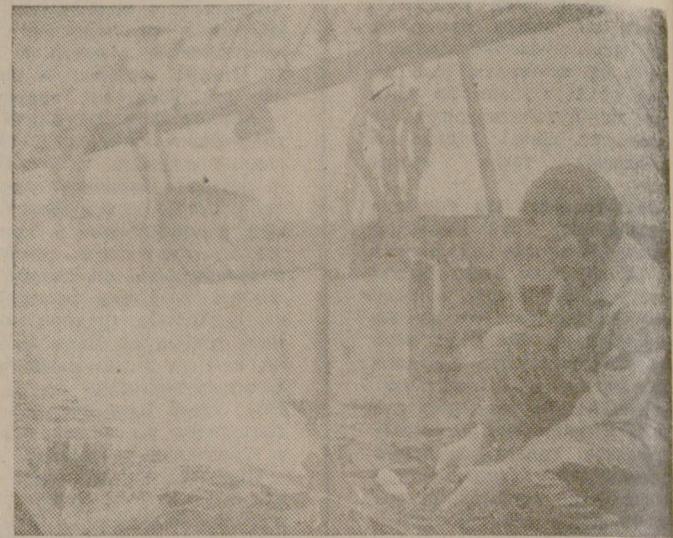
Най-напред се прояви хорът на енергичен отдел. Въобще цялата програма на това дружество се отличава с разнообразие и мащабност. Истинско удоволствие на слушателите достави изпълнението на комсомолците от топлоелектрическата централа. Те се представиха с рецитал-композицията „Кантата за Девети септември“.

Най-младият колектив на Щапелния завод изненада с отличното изпълнение на пълна китка от народни песни и танци. Програмите на дирекция „Инвеститорски контрол“ и на Целулозния завод си приличаха по това,

че бяха наситени с много хумор и добре осъществени оригинални замисли. Изпълнението на комсомолците от Ремонтно-механичния завод, тяхното „Дайчо во ро“ и камерният танц „Радчо и Радойчо“ предизвикаха аплодисментите на публиката. Фестивалът беше закрит от естрадния състав при „Воден блок“.

Равнището на програмите тази година е значително по-високо. Затова и журито беше затруднено в оценките си. На първо място бяха класирани дружествата при Щапелния завод и при енергичен отдел. Бяха наградени и индивидуалните изпълнители. Младешта на Химкомбината показа, че може не само добре да се труди, но и да не ните редове растат истински таланти.

Радка ГЮДЖУКОВА

Сред огнения дъжд на оксигеновите искри всеки ден, в студ и жек, комсомолецът Христо Ненков подготвя материал за електронната МЗ „Червена звезда“ — Дебелец.

Писмо

до Чан Хан

Здравей, вьетнамски другарю, мой далечен приятелю Хан, искам твоята радост да дам и от моята на тебе да дам.

Няма война. Някаква чужда ли спира гърмежите. Вече е тихо. Ти повярва ли, Хан, вече явяваш ли, че Виетнам разен се усмихва!

Нашата дружба не знае прегради — тя започна с гранични бразди, тя ще слее Меконг и Дунав, бин Дин и Русе ще приближи.

Моята родина радостна грее с чисти очи, освежена от мъдрост. Радвам се, Хан, радвам се с тебе, че Виетнам като нея ще бъде.

Нека Родопи у тебе запали сто пламъци, горещи слънца, в от Балкана мъдрия, стария взема сянка от вито ела.

И когато у тебе запалиса песента на заводни, китни поля — ти от рещип български ритъм занеси и на твоята страна.

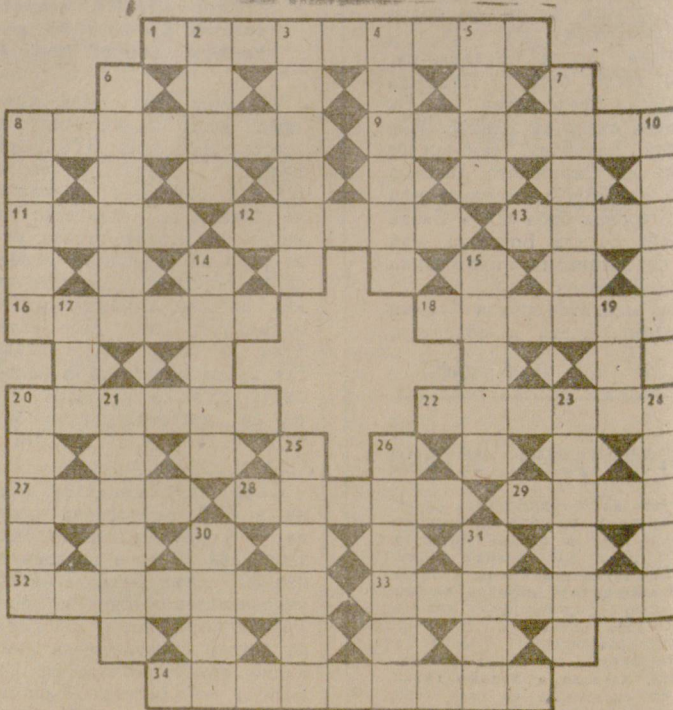
Янка ЙОРДАНОВА
студентка ВТУ

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Известен съветски гимнастик. 2. Гимнастическа категория. 3. Българска естрадна певица. 4. Местност край гр. Самоков. 5. Съзвездие. 6. Домашен съд (мн. ч.). 7. Вид гарнитура към ядене. 8. Вкусен плод. 9. Музикален инструмент. 22. Европейска парична единица. 27. Домашни животни. 28. Река в Европа. 29. Кръвоносна съдова. 32. Прикритие. 33. Италиански баскетболист от „Симентал“ (Милано). — национален състезател. 34. Действително лице от операта „Дон Карлос“ от Верди. ОТВЕСНО: 2. Френски лекарият, шампион на 400 и 800 метра. 3. Съветски шангист, световен рекордьор в категорията до 90 килограма. 4. Олимпийски шампион от

Мюнхен на десетобой (алт.). 5. Голям морски рак. 6. Унгарски шахматист — гросмайстор. 7. Цял крили насекоми, преносители на заразна болест. 8. Бивш световен рекордьор на трон скок. 10. Сега безотворно име на италианска яхтиса. 14. Герой на Шекспир. 15. Действително лице в оперетата „Хубавата Елена“ от Оффенбах. 17. Турско мъжко име. 19. Известна френска киноактриса. 20. Лекоторен автомобил. 21. Югославски ирланд филм. 23. Столица на съветска република. 24. Съдебен термин. 25. Преподобление за замяне на пердата. 26. Гигантско дърво. 30. Геометрично тало. 31. Табло за управление.

Съставила: Борислав ТОМОВ

Ти ще бъдеш моята съвест!

Очите ми не могат да се откъснат от букетчето с нежни кокичета, които ми набра от градината майката на Димка Глинирова. Патрон на комсомолското ни дружество. Спомяни си това, което преживяхме.

Фанфарите възрастна началото. Стихотеките за Ботев и Левски. Лилана и Малчица отекваха в мраморната зала на Музея на революционното движение. На черпачката копирна аленка комсомолските ни книжки. С въз

неение ги поемахме от ръцете на майката на Димка. От всяка лейна дума лъхаше топлина и майчинска обич. И сякаш бяхме само до рамо със смелата девойка на явяки, нипехме позиви, сражавихме се в партизански отряд.

Моя комсомолска книжка! Ти ще бъдеш моята съвест!

Милена ТРИФОНОВА

ученичка от VIII клас, у-ще „И. Я. Вилпаров“ — Велико Търново.

До късно да светят прозорците...

От 1 стр.

Инж. Йордан Крумов: Голяма загуба е да се харчат средства, а разработките да стоят в папките, но засега докато ново нещо поставя известни проблеми и предизвикателства. Според мен би трябвало внедрителите да бъдат напълно обезпечени от рисковете, които носят при внедряването. Докато не се изпита добре новото изделие, то да не се включва в производствения план на съответния внедрител.

Инж. Васил Чанев: Една от причините предприемачите понякога да не имат доверие е и лично в нас. Ние не винаги сме били изрядни, понякога се е случвало да претупваме дадени задачи, спуснати много набързо, а да се изпълняват работите заплащат на хората или на други причини. От друга страна съществена пречка се оказва и омаловажената роля на зам.-директорите по техническите въпроси в някои предприятия. Много често те нямат възможност да си съдействуват, защото нямат право да започват нито на главните инженери, нито на друг някого, от когото зависи нещо по внедряването на новото изделие в производството.

Всяка година се изменя правилника, с който се регламентира нашата дейност, в резултат на което се създава една грамадна бюрокрация. Етапите са толкова много, че две години за усвояването на едно просто гребенче няма да стигнат. Те са етапи така трябва да отработват работата, че да можем да спазим определения срок.

По-големите въпроси ние, в НИПКИБОКС, решаваме комплексно, но се е случало една розетка, например, да не можем да внедрим в производството.

Инж. Ангел Спиров: В Държавните стопански объединения (ДСО) научната и развойната работа се оставя на заден план за сметка на производството, а пък за нас — ако остане нещо. От три години има разпоредба не за строеж на сграда за нашата база, но и досега в това отношение не е предприето нищо от Министерството.

Трудностите при усвояването на новите изделия безспорно съществуват, но са малки. Те са пръв в колето на техническата революция и колкото по-скоро бъдат премахнати причините за тяхното възникване, толкова по-бързо ще бъде осъществяван реален прогрес в техническото развитие на предприятията и заводите. И тук съществено значение при добива едно важно звено в борбата за усвояване на новите изделия.

ВЗАИМООТНОШЕНИЕТО БТР — ЦНИРД — ЗАВОД

Инж. Недельо Букев: Откакто се създадоха ЦНИРД-та, а именно следващата техническа и развойна дейност (ЦНИРД) се наруши договорната дисциплина, а пък лошата договорна дисциплина доведе до неувереност, особено при изработването на инвентаризацията експирова. Създава се възможност за бегство от отговорност както от страна на базите, така и на заводите, за тълкуване, за търсене на оправдания, за прикриване на истинските причини. ЦНИРД концентрира средствата, а не научната дейност.

Взаимоотношенията ни с ЦНИРД и особено със заводите не са на нужната висота и откритост.

Инж. Йордан Крумов: В предприятията трудно отделим хора за работа по усвояването на новите изделия, защото с това „се спъва“ изпълнението на производствения им план. Но да кажем, че всичко можем сами да създадем е абсурдно. Необходимо е по-стабилна координация между заинтересованите страни по изработването на прототипите и тяхното внедряване.

За нашия ЦНИРД не мога да кажа нещо определено, защото той постоянно се организира и реорганизира. Но структурата на Центровете за научноизследователска и развойна дейност е правилна и, ако се изпълни със съдържание, каквото още липсва, несъмнено ще има резултати.

Инж. Васил Чанев: В някои предприятия забелязвам, че началници на цехове са направили бригади и работят по някаква своя оптимална организация. В това не бих имал нищо лошо, ако те не вършат в извършването на работи по време, а ние чакаме да ги внедрят новите изделия.

Инж. Ангел Спиров: Ние работим по системата от машини за механизация на животновъдството, която се одобрява от Министерството

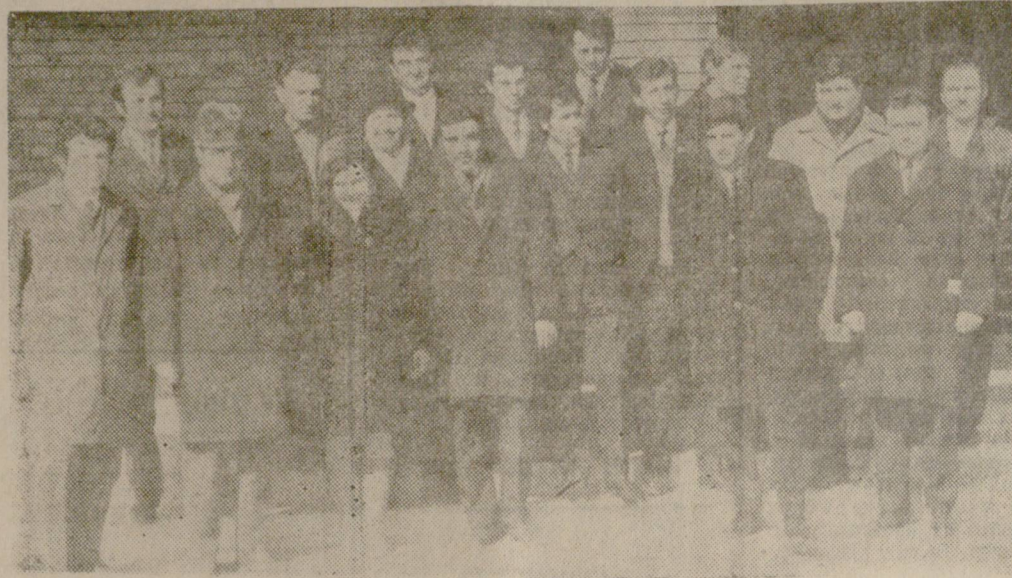
Искам да кажа още нещо за отечествената система на внедряване. За да се узакони едно изделие, сега трябва да изкараме 47 документа. При нормативен срок за усвояване на това изделие 2 години, понякога се създават смешни положения. Имаме един метални скарп, които не искат кой знае каква работа, но ние ги работим цяла година, и то документално. Поддържам мнение, че за изборност при внедряването, за утвърждаването на изделията и да останат за узаконяване трите възлови етапи. При такива обстоятелства ще можем за месец, за седмица дори да внедряваме някои изделия.

Инж. Добрич Добрев: Една пробна серия при нас в БТР за радиоприемник, обикновено е с продължителност 1 месец. И за да се внедрят шест нови изделия, един експериментален цех трябва да се занимава шест месеца с тях. Явно е, че трябва да се подобри организацията и самото производство на пробните серии.

Досега последните етапи по усвояването на новите изделия се водят в завода. Дока то в основната си част сроковете за проектиране се спазват, за внедряването се увеличават не по-малко от 30, а понякога и 100 процента. Ако инструменталният цех на Радиозавода бъде прикрит към базата, ние бихме съкратили доста много този процес.

И още нещо — поддържам мнението на колегите за намаляване на формалностите при отчитане на етапите.

Инж. Цанко Цанев: Заводите не се ангажират при изготвянето на плановите ни, а за нашата база („Строй пътмаш“) това е най-тежкият ни въпрос. Ние сме произвели много хубави и скъпи машини с добри експлоатационни качества. Произведохме ги и си стоят при нас. Защо? Затова вина имаме и ние като база, но никой досега не ни е потърсил отговорност както трябва и на нас, и на другите по този въпрос. Правиме хидравличен багер, на панари го показвахме, златни медали и други награди получихме и какво стана в края на краищата — нищо. Излиза, че само сме се похвалили.

Участниците в срещата след приключване на деловата работа.

В Базите за техническо развитие работят над 900 специалисти — инженери, средни техници, икономисти, които са важен стратегически отряд от голямата армия на бойците за технически прогрес в оръжия. В техни ръце е изпълнението на основната задача на шестата петилетка

— повишаване обществената производителност на труда и постигане световно равнище на издържаност, те са настоящето и бъдещето на базите. С право всички ръководители в своите изказвания на срещата говореха за условията на труд и теоретската работа на

СПЕЦИАЛИСТИТЕ В БТР

Инж. Недельо Букев: Средната възраст на специалистите в нашата база е 26 години. Хората работят с ентузиазъм и чувство за отговорност. Клубът за ТНГМ не реши тази година нивен планово две задачи. Трудно е да вършим някаква вина върху тази ентузиастична младеж за недостатъците в работата.

Съвместно със специалистите от заводите, с които работим, във всеки завод ние създадохме по една техническа група, която наблюдава производството и дава пъти в годината излиза с предложение пред директора и началника на БТР за подобряване на технологията. Тези групи все още нямат кой знае какви резултати, но факт е, че това постави начало на съвместна работа със заводите и пречиупи хладната сега в базата разработваме колекции за развитие на четирите наши завода до 1990 година. Оказваме помощ на заводите и по изпълнение на насрещните им планове.

Много важен и болен въпрос е сполетството на жилища за специалистите. Без решаване на квартирния въпрос трудно бихме задържали специалистите при нас.

Инж. Йордан Крумов: Подкрепям мнението на колега Букев, че не се ли решават този въпрос, не можем изобщо да разговаряме нито за увеличаване на състава, нито за подбор на кадрите. Сметам да кажа, че поради липса на жилища, ние в Свищов „изпущахме“ доста добри специалисти, които се „пласираха“ на големи места.

Инж. Васил Чанев: Нашите хора морално някак си се чувствуват на по-заден план от всички други. Да оставим това за апартаменти, въпреки че въпросът не

е никак маловажен. Болното е друго... Досега не знам да са казали никой, че блато дарение на един конструктор държавата е специална 200 000 лв. примерно. Ила, че от тази база за техническо развитие всякой инженер е за щита дисертация. А защо? Трябва да дадем по-голямо обществено признание на труда на нашите специалисти с всички други.

Инж. Ангел Спиров: Създадохме предбазата за фонд за работната заплатата и премирането в началото на годината ние трябва да даваме задачите и колективните, които ще ги изпълняват с много ковете и с премирането. Ние по-направо невяжко за щото всеки човек би се „дръпнал“ когато му дадем някаква задача, която няма да има определен личен материален ефект. Така че ние сме в неведението, как може да запомним на един човек 60 процента премия, а на друг — 15. Мисля, че и този въпрос има пряко отношение към работата на специалистите.

Инж. Цанко Цанев: Ние полагаме всички усилия да си създадем кадри. След тази реорганизация, след оприване на хубавите идеи бихме извадили от хората идеите, ради идеята си „взеа шапките“ и отидоха там, където виждат, че ще направят нещо.

Пологаме много грижи за обучаване на нашите хора. 25 човека от базата сега по държавна организацията — 12 във ВВЗ и 13 в средните училища.

Ние сме заинтересовани да се усвояват новите изделия, тъй като работният е един терсенов и един нормирател си 150 на сто. Не мислете, че не правим нищо, но

не всичко е по нашите сили. Спомням си едно изказване, че технически прогрес ние има, когато прозорците на специалистите светят до късно. Но как да светят прозорците, как да накараме хората да работят до късно, да има технически прогрес.

Наистина има другари, които работят много, не можеш ги игнорираш. Но когато отворе се спусне якора за ача, за която се вижда, че няма перспектива.

Ние правим прототипа, на шите хора стоят в цеховете, там замъркват. В заводите то ва е така. Те си имат план и почват друга работа, когато нашето внедряване не по се запали. Никой не го боли, че няма да влезе в производството това изделие. Често ние работим доб

Но заводите не са заните ресовани от нашите нови изделия. Те са сигурни, че обединенията ще ни осигурят продукция да си изпълняват плана и получават за платите на хората. А ние!

Разнообразна и сложна е дна развитие, много проблем има да решават тук не само по внедряването на новите изделия. Затова секретарят на Окръжния съвет на Българските професии Николай ДОНЧЕВ в своето изказване се спира и на обществения климат в колективите.

Както в промишлените предприятия — каза др. Довчев — така и колективите на базите трябва да участват активно в социалистическото съревнование. Напоследък в оръжия широко разпространение намират личните творчески планове на специалистите за принос в техническия прогрес. За съжаление този начин не намира достатъчно приложението в БТР. Освен това по-добре трябва да се организират рационализаторската дейност. Редно е обобщените тематични планове на предприятия да се предоставят на БТР и тук също да се заема с тяхното решаване.

Досега болшинството от базите отказват да разработват колективни трудови договори. Според мен това не е право. Чрез тези договори могат да се разрешат дребни на пръв поглед неща, но крайно необходими за нормални битови условия и в базите.

Недостатъци и слабости в работата по усвояване на новите изделия са допускани безспорно и от самите колективи на БТР. За някои от тях стана дума на нашата среща, но за повечето те трябва преди да се заговорим.

И през тази година в базите ще бъдат усвоени нови изделия, някои от които са с важно стратегическо значение за техническия развитие на промишлените предприятия от оръжия. Дали ще светят до късно прозорците на специалистите от БТР зависи от час по-скорошно то комплексно решаване на по-сочените и други пречки. И това трябва да стане преди всичко със собствени сили, с активната помощ и на другите стопански и обществени органи и организации. За да може един ден, както се изрази инж. Крумов, и за наш оръж да се каже: „Великобританският начин решил проблем на техническия прогрес!“

Материалите от срещата подготви за печат
Йордан ВЕЛИКОВ

Иван ПЕЙКОВ

По събитията на Филипиния

Там заварих още десетина арестувани войници. Не можех да си обясня още причините за арестуването ми, но се досещах. Арестите продължаваха и през следващите дни. Не се побиряхме вече в гарнизонния затвор и ни откараха в едно от помещението из пехотната школа, като ни вързаха ръцете и ни изправиха срещу стените. Така изкарахме около седмица — без сън, без вода и хляб. През това време разпитите и инквизициите бяха в разгара си. С платнище ни завиваха, заливаха ни с вода, оставяха капакури на мазата и ни заплашваха, че ще оставим кожата си, ако не признаваме. Тия, които признаваха и отговаряха положително на въпросите им, бяха поставяни на специален режим — даваха им се ядене, вода, цигари и да лежат на леглата, а които упоритстваха, наново бяха извиквани от майор Цанков и капитан Балтов, а подофицър Костадин Стефанов изпълняваше ролята на инквизитор.

На петия или шестия ден пристигна началник щаба на трети дивизион полковник Янчев. Доиде да види с очите си олямото дело, което извършиха неговите верни командири и сам да провери разказа на конспирацията. Ми наведе от арестуван на арестуван и питаше кой откъде е. Случи се така, че аз бях седмият или осмият от които запитва откъде е. Избухна в злобна злост: „Туй Килифарово като ланго ще го запичим от картата!“ — и после добави: „Ако за виси от мене ще Ви натоваря на една лодка и ще Ви изпратя в Русия!“

Малко преди да дойде полковник Янчев, войникът от издана рота Манол Захариев Гецов от Самоводене, който ме пазеше, започна да ме обвинява, че сме щели да изтроям войниците, да продадем България и т. н. Не му остана дължен. Но в резултат на това се озовах в карцера на гарнизонния затвор. Там беше подпоручик Трифон Кръстев с белезници и под специална охрана, понеже преди няколко дни бе правил опит да избяга. Не ме оставиха при него. Вързаха ми по-здраво ръцете с въже около тялото и ме оставиха в коридора пред килията на гарнизонния затвор до караулното помещение със специален часовар. Продължих да стоя прав без вода, без хляб и сън. Започнаха да ми се явяват видения. Сънят ме мореше. През малкото

прозорче на гарнизонния затворническа стая ми се приискаше да изляза. Доиде Драганов, с когото съм работил в ръчарство в Килифарово. Надигах се на прсти и макар с вързани ръце, се помъчих да се провора през прозорчето и да отида при него. Войникът, който беше на пост до мене, ме заудря с приклада и аз се стропих в безсъзнание на земята. Когато се пробудих, бях в същото помещение, откъдето ме взеха, но вече на легло. Донесоха ми малко хляб и малко вода в капачето на войничкото канче. Вода та жадно и бързо изпих, но хлябът остана — безосънено де реше гърлото и не можех да го преглътна. На всички въпроси давах по малко хляб и вода. Инквизициите бяха приключили в основни линии, но и сега си спомням големи дъжд, който продължително вали, когато бяхме без хляб и вода, как течеше капачето, а нашите устни бяха пресъхнали и трудно се отлепяха.

Значителна част от арестуваните освободиха, а около 40 души ни подведоха под отговорност по закона за защита на държавата и откараха в гарнизонния затвор под засилена охрана. На дървеният нар за да се съберем за спане, трябваше да лягаме на ребро. Летните дни бяха много горещи и ние се спарвахме и вмирисвахме. Храната беше много слаба — по половин черпак гола чорба и по едно парченце хляб на ден. Наложих се да ядем и динени кори, но само тогава когато каравулният началник благоволяше да ни даде корите от динените парчета, които се полагаша на войниците от караула. Наръкахме ги на толкова парчета, колкото бяхме, нареждахме ги едно до друго в ред, а ние се строявахме и всеки изяждаше с голям апетит парчето, което му се падаше.

В гарнизонния затвор напълно се окопихме. Започнах да проявявам увереност. Нашият колектив се оказа до бър светиник и възпитател. Възбърна се и предикцията вярно решителност независимо че бяхме зад решетките и над главите ни тежеше смъртно наказание. Имаше и закачки, смех и шегички. Често си устройвахме забави (ако можем да ги наречем така), декламирахме стихове, пеехме песни, разказвахме спомени, споделяхме мечти за бъдещето, а не ли псеха и дяволи. Стефан Георгиев Бонджиев (Каруцата) от Горна Оряховица започна с песента „Само художника и Аличка русалката“. Той беше незаменим със своите песни и вицове, а Кичко Бакалов от Балван, когато кръстихме

Исус, понеже беше с бяла риза и с образ бреден като на Христос, беше гледан като всички ни, но проявяваше особено силно това чувство и винаги омитахте канчетата на другите. Веднъж му скроихме номер — настъргалих малко сапун в едно канче и след разсипване на храната му го дадохме. След малко започна да го присвива стомахът, да се гърчи и да иска часовете да го изведат по необходимост. Това беше по времето, когато бяхме насрочено делото и ни давахме свидение с нашите родители, които бяха донесли много дини. Ние не ги режемехме, а издъблявахме, за да ни служат по малка и по голяма нужда. Изсякахме ги, когато отивахме в клозета, а това се позволяваше на всеки по един път на 24 часа.

В гарнизонния затвор пролуших. Хляб тогава давахме, колкото да не умрем, но цигарите не спираха. Изтощени и гладни, щом изпущехме по една цигара, главите ни се замаяваха, лягахме и заспивахме.

Течеше август, когато започна да се гледа нашето дело. Очаквахме тия дни с тревога и нетърпение. С тревога, защото ни искаха смъртни наказания, и с нетърпение, защото трябваше най-после да дойде разсъдъкът. В чакането на делото и по време на процеса военният прокурор капитан Венков ни разреши свидение с родителите и първо да получават храната, която ни носят. Ние утвърждавахме, че си, но тревогата ни се засилваше, въпреки че се стрелнахме да бъдем спокойни. Доиде на свидение и майка ми. Донесоха ми ядене и някои лакомства от сиромашкия лон. Не смее да ми каже, че ни искат смъртни присъди. После се приближи и през сълзи ми каза, че искат да ни обесят. Аз знаех това, но не се съблжих и й казах, че ако ще ме обесят, да ме обесят в Килифарово. Майка ми избухна в ридания. Сълзите я задъшваха. Едва в успокоих. Съжаляха за волюта, която си възвях.

Доиде денят на делото. Специално ни предупредиха да се избърснем, да се приведем в приличен вид и така да се явим пред съда. Адвокатите Йордан Константинов и Петър Кантарджиев ни предупредиха да отричаме всичко, тъй като нямали саморочно писани показания, които да се тат, а поемните лица трябва да ги възпроизведат. В гарнизонния затвор се разбрахме да отричаме всичко и да показваме разните от електрическия ток.

(Следва)

Велико Търново в общата художествена изложба

Общата художествена изложба, посветена на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров, се характеризира на първо място с дейната тематична насоченост. Значителен брой художествени творби в нея разказват за безсмъртния вожд на българския народ, а други, преобладаващо по-малко, — за неговото дело — усещането на нашата страна — социалистическото строителство.

Втората отличителна черта на изложбата е тази, че тя е организирана в новите изложбени зали на Съюза на българските художници. Това е най-статна дворец на изобразителните изкуства, чиято огромна експозиционна площ дава възможност за цялостно представяне на нашите художници. За пръв път у нас веднага изложба могат да се видят толкова много творби, и да се представят такъв голям брой художници. Целият първи етаж е предоставен на скулптурата, а петият на графиката. На останалите три етажа са експонирани произведения на живописи.

Невъзможно е обаче от една обща художествена изложба да дори и от изложба на отделен художник пейзажист, да липсват картини със сюжети от Велико Търново. Не прави изключение и настоящата художествена изложба. Съдателите на тези картини са насочили вниманието си към отделни кътове от неизмеримо богатия с разнообразие си пейзаж и са го претворили според своето виждане и авторски стил.

Разбира се, великотърновските картини не са събрани, а са присъдени в отделните етажи. Но тяхното мислено събиране и подреждане предава зрителю в мислото и в атмосферата, в която те са създадени.

Силно впечатление правят двете монументални табла на народния художник Иван Христов „Велико Търново“ и „Пейзаж от Велико Търново“. Докато първата картина дава обобщено виждане на прикрития между хълмовете град, втората представява монуменален пейзаж на надскалното Велико Търново. Големият майстор на търновския пейзаж и тук е верен на позлата си художествено изобразяване. От картините му лъха епичност, която свързва настоящето с миналото, хълмовете и малките къщици по тях с дворците и връща със своето към миналата слава на града.

Нестор Иванов в своя „Пейзаж“ не е посочил, че сюжетът е от Велико Търново. Но задали е било и необходимо. Отрязът от надскалния пейзаж красноречиво подчертава своя източник. Картина та излъчва лирично насрещно и някаква притъвена лека печал, изразена както в плавящата тонова съдържатост, така и в символично притворените прозорци, само в няколко от които прозира светлина. Тази картина е успех за художника, насочил своя поглед към града, в който живее.

Съвсем различно е настроението от „Търновски къщи“ на Надя Христова. Художникката представя премислени къщи в празнична светлина, които наподобяват замъци с ви

ти каменни стълби, извисени към небето. Дървените балкони са украсени с цветя и шарени черги, метнати по тях.

Картина на Ст. Домусчиев „Квартал „Трудов фронт“ — В. Търново“ е стилизиран пейзаж на оная част от града, над която се издига Университетът. И може би авторът е поискал символично да изрази новото в този пейзаж с огромното слънце над неговия връх.

Интересен отряз е изобразил Стоян Митов за своя „Градски пейзаж от Велико Търново“. Тясна уличка с лавесни над нея стради сякаш избухнала със светлина, а затулал със светлина. С едно ново виждане той разширява и тематичното изобразяване на търновския пейзаж. Свежето настроение на картината особено се засилва от нейната тонова обогатеност.

И в графиката Велико Търново е намерило своето отразение в творбата на Христо Христов. Графичният пейзаж

заж в умела интерпретация се е оказал много подходящ да предаде одухотворената красота на обекта.

Посетителят на Общата художествена изложба изпитва удоволствието (за търновеца това е удовлетворение) да се срещне с хубави картини, изобразяващи майсторски познат и обичаен пейзаж.

Но наред с това неусетно се ражда и една мисъл, която може да се превърне в идея — не би ли могло да се организира във Велико Търново специална експозиция, която да съхрани най-хубавото от произведенията на изобразителните изкуства, свързани със старопрестолния град? Една такава експозиция би била твърде привлекателна (нама да правим аналогия с експозицията на Владимир Димитров — Майстора в Кюстендил) и отговаряла на ните реса, който се проявява от всички към Велико Търново.

Георги ГЕОРГИЕВ

Нови стихове

Зимен ден в Копривница

Над мен копривненското слънце сияй засмислено и добро.
Блести снегът и всяко зрънце е чисто българско сребро.

Небето синьо ме прегръща и гали ме със синия дън.
Връх Богдан с облак се загръща като хайдутин-великан.

А хълмовете бели блискат вълни край острови-гори.
Градът ме маме като пристан със къщи-кораби добри.

Захари КОЖУХАРОВ

Кратък е човешкият миг във вечността — от първия вик до смъртта нямаме твърде малко време, за да опознаем до дъно мъдростта на света. И все пак то е достатъчно, за да го изживеем като Левски, да творим като уст Колю Фичето и да изберем на Кочо смъртта достатъчно, за да се научим кога да мразим и кога да обичаме. Ако животът ни беше двойно по-дълъг, може би щяхме да умираме не от старост, а от пресищане.

Ружа ВЕЛЧЕВА

Да пазим книгите

Някъде бях чел, че Александър Велики е носил със себе си в походите „Миланада“ — та в скъпоценна кутия. И това не е никак чудно! Знаете ли, няма по-скъпоценна светиня от на писаното слово, от книгата.

Тя е най-голямото изобретение на човека. Без нея животът ни би бил пуст и невяротно безсмислен. Книгата е навлязла така дълбоко в живота на човека, че сега можем спокойно да седим за общата култура на дадено учреждение, предприятие, град и други по състоянието на библиотечното дело. И трябва с радост да констатираме, че за това се полага немало грижи. Гордост за всички градове са такива крупни и добре уредени библиотеки като Окръжната, Университетската, библиотеката към читалнята „Искра“. Това е хубаво, защото добре подредената и достъпна библиотека обогатява личността на читателя.

Но (пак това нол!) думата ми е за друго — за отношението на читателите към това лесно достъпно богатство — книгите. Умеем ли да го ценим и пазим, та то да бъде ползувано от много поколения? Знаем ли как да работим с книгите, без да ги увреждаме? Един разговор с библиотечните служители ще ни убеди, че това не са безсмислени въпроси, че зад тях се крият грозни факти, не съвместими с нашата социалистическа морал.

Какво друго, освен некултурно, може да бъде наречено то отношение на онези читатели, изразили критически

те статии на сп. „Родна реч“ от 1960, 1961 и други години, на списанията „Литературна мисъл“, „Език и литература“, „Пламък“ и „Септември“, „Щастливите притежатели“ на

Читалище с традиции

Оживено и весело е в читалищния салон на село Върбица. Чуват се песни, играят танцовете, но най-напредното е на сцената. Тук репетира артистично-самодейците. Под ръководството на дългогодишния ръководител Тодор Димитров те подготвят пиесата „Герците“ по Елин Пелин. И макар че декорите не са подредени и артистите са в своите собствени костюми, на сцената се чувства атмосфера на Елинпелиновата творба.

Вече години наред театралният колектив при читалище „Градина“ поставя успешно пиеси, в които особено добре се изразяват самодейците Тодор Димитров, Елена Бонева, Димитър Николов, Марко Марков, Иванка Николова, Мария Магерева, Енчо Янков, Йордан Габровски и др. Наред с ветераните, на сцената излизат за пръв път и учителите Петрова, Димитрова и Ива

Генка КРУСЕВА

ДАТ — Велико Търново

За по-голямо удобство на пътуващите по автотрасието В. Търново — гара Горна Оряховица — Г. Оряховица от 5. III. 1973 ГОДИНА ДАТ ПУСКА БЪРЗИ АВТОБУСИ НА ВСЯКА 20-ТА МИНУТА НА ЧАСА ОТ 6.20 ДО 19.20 ЧАСА.

Приятелите на библиотеката

Профсъюзната библиотека към химкомбинат „Свиленград“, макар и създадена преди година, вече разполага с над 3000 тома художествена, научно-популярна и техническа литература. Тук всекидневно идват десетки работници и специалисти, които, подпомогнати от библиотекарката Ентерина Минева, бързо намират търсената книга.

Библиотеката има над 600 читатели. Като най-добри, записали в картоните си над 80 заглавия, са 27-годишната Йорданка Славева, електротехник, и Цветан Божинков, зав. служба „Подготовка на кадри“.

Николай АЛЕКСАНДРОВ

Постановки на самодейци

Неотдавна театралният колектив при Профсъюзния дом на културата на транспортните работници — гара Горна Оряховица представя с успех комедията „До Женева и обратно“ пред учители и ученици от училищата на гарата.

В пиесата участваха самодейците Кънчо Маринов, Бонка Първанова, Йордан Тодоров, Стефан Габровски, Христо Кучев, Виолета Петрова и др.

За успеха на спектакъла дал имат както самодейците, така и оказаната методическа помощ от драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново в лицето на постановчика Петър Петров и художника Ангел Бананов.

д-р Мария КОЛЕВА

Вече години наред самодейците от Дебелец представят в селото различни постановки. И тази година те поставиха с успех комедията „Камък в блатото“ от Георги Караславов.

Самодейците защитиха с успех авторските герои и спечелиха аплодисментите на публиката. Особено добре се представиха Йордан Добрев, Славчо Георгиев, Иванка Недева, Мима Пенчева и др.

Радн РАДЕВ

ФИЗКУЛТУРА • МОДЕРН • ТУРИЗЪМ

„ЛЪСКОВ“ — „ЕТЪР“ 2:0

Ямбол, 4 март (по телефона) През първата част на мача домакините играха с вятъра, но по-организираните бяха действително на „вълновете“, които умело парираха неорганизираните акции на ямболци.

„Б“ РФИ

„ЛОКОМОТИВ“ ГО — „ДОРСТОЛ“ (Силистра) 1:0

Не можем в никакъв случай да се присъединим към прибраната незадоволителна оценка, която дадохме някога зрители след мача за игра на локомотивци. Може би основата за това те търсеха в продължителното задържане на „сухия“ резултат 0:0 и много бройните досадни пропуски на почти всички нападатели. Каква всъщност бе картината?

Горнооряховските футболни тима показаха много движение и скоростна техника по всички части на терена на основата на отлична физическа подготовка. Липсваше им само онова спокойствие във върховия момент, когато за десета част от секундата трябва да се нанесе решителният удар.

Видяхме добро преливане и стремеж към избягване на

Фактът, че през 45-те минути гостите владееха топката по-продължително време показва, че те бяха по-обиграни със тав. На няколко пъти с бързи контраатаки те създадоха удобни голове положения, но до

шаблона. Поправиха се маневреността и обходните действия на Здр. Петрунов (9), творческото търсене на Нейков (8) и находчивостта и съобразителността на Н. Колев (4).

Съперникът бе притискан непрекъснато и с всяка изминута минута увеличаваше пропуските в състената си защита. И неизбежно дойде в 77-та минута, когато Петрунов изпълни отлично сълов удар и неуморимият в този мач Колев (4. Лок) бе голям чен, с глава той постави логично край на голямото щастие на гостите — 1:0.

Заслужава да отбележим пропускатата от Нейков дузпа в 45-та минута на мача.

Александър ЧАНТАРОВ

„ЛУДОГОРЕЦ“ (Рз) — „АКАДЕМИК“ (Св) 0:0

Отсъствието на контузения титулярния крила Даковски и Борисов принуди треньора на студентите М. Върбанов за мача в Разград да построи играта върху подсилена защита и повишаване възпитателността към оперативните полузащитници Атанасов, Геров, Иванов.

Домакините като че ли имаха териториален пресес. Те трудно достигаха обаче близо до подстъпите на студентската врата пазена добре от Петров, Свищовци, с по-добри техни

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ (Павл.) — „ЛОКОМОТИВ“ (Рс) 2:1

Първата част на мача премина при лек пресес на червенознаменци, но те не бяха точни и до почивката нулевото равенство не бе накърнено. В началото на второто полувреме павликенци стабилизиряха своите редници, организираха опасни слезания и с гол на М. Атанасов откриха резултата — 1:0. Но голът сякаш поускопи излизаните домакините, които заиграха отпуснато, вяло, предпочитаха защитен план и... наказанието не закъсня — гостите изравниха. Сега отново настъпиха силни минути за футболите на „Червено знаме“, които притиснаха съперника си и в края чрез Д. Димитров фиксираха победния гол — 2:1.

Христо МАРКОВ

Футбол на малки врати

Приключи оспорваната надпревара в традиционния зимен турнир по футбол на малки врати във Велико Търново, в който за звание „Градски първенец“ воюваха 25 отбора на предприятия, учреденията и учебните заведения в града. Продължилата близо два месеца борба донесе нов успех на многократно победители — представителите

Елитна окръжна футболна група

РЕЗУЛТАТИ:

Моравя — Самоводене 3:0, Д. Оряховица — Михаилки 0:3, Кесарево — Патреш — 3:2, Климентово — Сашево 2:2, Златарица — Стражица 0:1, Върбовка — Сухиндол 2:1, Бала Черква — Химик 2:3, Б. Сливово — Бутново 3:3, Карансеп — Ресен (непроведена).

КЛАСИРАНЕ:

1	Стражица	57:15	32
2	Бутново	56:23	27
3	Михаилки	51:32	25
4	Химик	43:22	24
5	Климентово	33:25	22
6	Кесарево	36:34	22
7	Бала Черква	44:32	21
8	Б. Сливово	33:27	21
9	Сухиндол	39:34	19
10	Ресен	30:30	18
11	Върбовка	32:34	17
12	Златарица	33:36	16
13	Карансеп	35:50	16
14	Д. Оряховица	37:49	15
15	Патреш	40:50	15
16	Моравя	24:55	12
17	Сашево	26:47	10
18	Самоводене	23:79	8

Стефан СТЕФАНОВ

пускаха грешки в завършващия удар и това ги лиши от реална възможност — първи да открият резултата.

След почивката вятърът поуха и това може би подтикна и гостите към по-спокоен, защитен игра. В 60-та минута Горанов се връза остро, подаде на находчивия Славков, който отблизо реализира — 1:0. Играта стана по-интересна, двата състава по-малко разкриха възможностите си. В 68-та минута изненада го Радков, който възползува от грешка на Чакърлов, трикото премина и вратаря Петров — 2:0. Последните минути бяха отново на етърци, които се вдигнаха на шум, упражняйки тотален натиск, но промяна в резултата не настъпи.

Градски стадион, 10 000 зрители, съдия Г. Стражинов.

„ЕТЪР“ — П. Петров, В. Личков, Чакърлов, Митов, Грозданов, Костов (85-Патров), Върбанов (70-Митов), Василев, Цеклов, Луканов, Из. Петров; „ЛЪСКОВ“ — Ем. Йорданов, Карамфилов, Илчев, Н. Георгиев, Малинов, В. Георгиев, Славков, Вражев (46-Горанов), П. Йорданов (74-Пешев), Божинков, Радков.

Атанас ИГНЕВ

Останалите резултати от вчерашния кръг: Дунав — Перник 2:1, Спартак — Ботев 3:0, Черно море — Локомотив Пд 0:0, Тракия — ЖСК Спартак 4:1, Волон — Академик 1:1, ЦСКА Септ. знаме — Славия 1:1.

КЛАСИРАНЕ:

1	ЦСКА Септ. знаме	43:23	26
2	Левски-Спартак	38:17	25
3	Локомотив Пд	37:19	25
4	Славия	27:19	24
5	Спартак	31:24	22
6	Дунав	16:23	21
7	Тракия	27:24	19
8	Локомотив Сф	23:30	19
9	Перник	18:27	19
10	Академик	33:23	19
11	Берое	29:20	18
12	Ботев	23:34	17
13	Черно море	26:33	16
14	Лъсков	23:31	16
15	Етър	22:31	16
16	Черноморец	18:29	15
17	ЖСК-Спартак	13:31	13
18	Волон	15:24	12

Волейбол

Срещу „Спартак“ (Пл) 3:1

Започнаха срещите от пролетния сезон и в „А“ републиканска група по волейбол за жени. В първата среща на собствен терен — в залата на комплекса „Юнак“, представителната шесторка на „Етър“ (треньор Георги Шопов) зарадва с хубава игра срещу рутинирани състезатели „Спартак“ (Плевен). Първоначалното смущение „струващо загубата на първия гейм, бързо бе преодоляно и в следващите три части етърци бяха категорични — 3:1. Откроиха се Ст. Симова, Цв. Велева.

Студентски турнир

Велико Търново е домакин на големия тридневен турнир за първенство на „А“ републиканската студентска група по волейбол, в който участвуват представителите отбори на 11 висши учебни заведения от цялата страна. Всеки ден програмата предлага по пет интересни срещи.

Първото изпитание на студентите от БТУ „Кирил и Методи“ бе срещу отбора на пловдивския университет „Пансий Хилендарски“. След по-добра игра и явно преобладаване, великотърновчанки се наложиха с резултат 3:0.

Турнирът ще завърши днес. Александър ГЕОРГИЕВ

Шахмат

Окръжно първенство (жени)

В Свищов се състояха състезанията за окръжно първенство по шахмат за жени, които завършиха с победа на Гинка Николова от ВФСИ (Св). След нея се класираха Р. Маринова (Заводски строители, Св), Ан. Марчева от ВФСИ, П. Кунчева (ВТ). Необяснимо е невявяването на състезателите от Горна Оряховица, Павликени, Полски Тръмбеш.

Новият окръжен първенец

Николай МИЛЧЕВ

Телевизия

ПОНЕДЕЛНИК — 5 МАРТ

17.00 — Славянка „Захарно петле“; 18.00 — „Интервю с едно ежадение“ — публицистично предаване; 18.20 — Дневник на 6-те републики; 18.35 — „Часови на ридания“ — предаване за народната армия; 19.00 — Новини; 19.15 — „Координати“ — 73; 19.45 — Мелодии на месец; 19.50 — Лека нощ деца; 20.00 — „Край бреговете на Рейн“ (ГФР) — из филма на БТ; 20.40 — Реклами; 20.45 — „Фолклорни огнища“ — музикален филм; 21.00 — „По света и у нас“; 21.20 — Телевизионен театър; „Зестра“ — от Паула Еврих; 23.15 — Новини и спортен екран.

ВТОРНИК — 6 МАРТ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — Гимнастика; 10.30 — В света и у нас; 10.40 — предаване за новини; 11.15 — „Князът“ — български игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 16.55 — „Звуче“ — предаване за малките ученици; 17.25 — Понедневен концерт по случай Международния ден на жената; 18.00 — Проблеми на съвременността; „Икономически анализ и резервите в производството“; 18.35 — Курс по руски език — 33 урок; 19.00 — Новини; 19.10 — „Найден Герев“ — предаване по случай 150-годишнината от рождението му; 19.30 — За нашето здраве; „Хранене на кърмачето“; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — ТВС Пловдив; „Сезони, търгове, променливи“ — публицистично предаване; 20.20 — Екран „Младост“; 21.00 — По света и у нас; 21.20 — Наизит коментар; 21.25 — „Животът на Микеланджело“ — италиански филм, първа част; 22.40 — Новини.

ИНДЕКС 21301